

[Hagen Hagensen]

må det være, at han bliver fri for hvert år, hvis der er tale om det, at skulle fortælle, hvordan netop hans ejendom er prioriteret. Efter den gældende vurderingslov skal man jo ansætte ejendommens værdi i handel og vandel i normalprioriteret stand, en opgave, der er såre vanskelig. Hvis man kunne hjælpe på forholdet ved at lade det være en kontantvurdering, der fandt sted, så er det muligt, at det ville indebære en lettelse.

Men vi er da rede til at komme frem med forslaget, som venstre og vi har fremsat før, for at give ministeren en bredere baggrund for at kunne tage stilling til det, han øjensynlig gerne vil hen til, men endnu ikke har afklaret med sig selv.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af:

Forslag til lov om konjunkturudligningsfonds.

[Af Anders Poulsen (V) m. fl.].

(Lovforslag nr. L 124. Fremsat 12/2 80).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Det foreliggende lovforslag er et forslag, som venstre i øvrigt uden resultat flere gange har forsøgt at få gennemført. Når forslaget ikke har kunnet vinde bredere tilslutning ved de forrige behandlinger her i tinget, så skyldes det, at der med de eksisterende skatteregler er givet de erhvervsdrivende gode muligheder for at udjævne indkomsten mellem gode og dårlige år.

Under tidligere behandlinger her i tinget har forslagsstillerne fremhævet, at forslaget skulle give de erhvervsdrivende en friere dispositionsmulighed og en bedre baggrund for at udligne de svingende konjunkturer, erhvervslivet udsættes for. Forslaget skulle der ved medvirke til at afbøde virkningerne af det almindelige økonomiske tilbageslag i samfundet, så flest muligt arbejdspladser opretholdes. Men når det frigivne henlæggelsesbeløb ikke skal anvendes til noget bestemt formål, giver ordningen efter min opfattelse ikke nogen garanti for, at de frigivne midler anvendes til investeringer i erhvervslivet.

Der er fortsat ikke tilstrækkelig baggrund for at gennemføre et forslag af den karakter, som her foreligger.

Bakholt (S):

Venstres forslag om en konjunkturudligningsfond har vi jo, som det er sagt, set tidligere, og formålet skulle være at udjævne indkomster mellem gode og dårlige år.

Som skatteministeren har sagt, er der jo allerede i skattelovgivningen adskillige regler, som tilgodeser dette udjævningshensyn, f. eks. afskrivningsloven, investeringsloven og varelagerloven, og det er efter socialdemokratiets opfattelse tilstrækkeligt. Vi mener ikke, at der er behov for yderligere særregler for selvstændige erhvervsdrivende desangående.

Men lovforslaget har også nogle konsekvenser, hvis det bliver vedtaget. Det vil give de selvstændige erhvervsdrivende en mulighed for at frigøre sig for progressionen i vores beskatning, og det vil i så fald bidrage til yderligere forskelle mellem de erhvervsdrivende og lønmodtagerne.

Vi betvivler også, at dette forslag vil være i stand til at opretholde nogen arbejdspladser eller give flere arbejdspladser, og jeg skal føje til, at jeg også ser, at der kan ligge en del administrative problemer i det, idet der skal føres kontrol med de fratrukne beløb, der er indskudt på kontiene, og at de bliver taget til indtægt, når de bliver hævet.

Dette forslag er ikke blevet mere spiseligt, siden det blev fremsat sidste gang. Det er faktisk et uspiseligt venstreforslag, som vi i socialdemokratiet ikke kan tilslutte os.

Hagen Hagensen (KF):

[Hagen Hagensen]

Modsat hr. Bakholt og hans parti vil vi gerne være med til at spise ved dette bord, hvor der kan være tale om, at man kan konjunkturudlignige ved at henlægge til en fond. Jeg gør opmærksom på, at der i det forslag, venstre har fremsat, er tale om, at der bliver valgfrihed mellem at henlægge til investeringsfond eller til en særlig konjunkturudligningsfond.

Man må være ganske klar over – det er hr. Bakholt sikkert også – at der er begrænsninger for, hvad man kan anvende investeringsfondshenlæggelser til, hvorimod man kan stilles friere, hvis der er tale om, at man har henlagt til konjunkturudligningsfonds. Vi finder, at alt, hvad der kan gøres i disse tider for at søge at gøre erhvervslivets vilkår for at producere og for at beskæftige andre bedre, bør nyde fremme.

Med disse bemærkninger skal vi i lighed med, hvad vi tidligere har gjort, hvor forslaget har været fremsat fra venstres side, sige, at vi går positivt ind i arbejdet for at søge det gennemført.

Glistrup (FP):

Vedtages forslaget, betyder det, at den danske skattelovjungle får tilføjet nogle løvefødder og gesvejsninger på 14 paragraffer med en ny ordning, og så er der altså på ny skabt noget mere udviklethed, noget mere mulighed for misforståelser, noget mere administration og nogle bedre chancer for, at de, der er beskæftiget med det uproduktive arbejde, f.eks. sagførere og revisorer, kan blive styrket.

Set fra den enkelte skatteydere synspunkt, der kunne tænke sig at benytte ordningen, hvis han kunne finde ud af den, betyder det ikke, at han får mulighed for at trække en øre mere fra, end han kan i dag. I dag er situationen den, at lige præcis det beløb, som omhandles i venstres forslag, kan lige præcis de personer, der omhandles i venstres forslag, trække fra. Det, venstres forslag går ud på; er blot, at medens man for at kunne trække dem fra i dag inden for en 12-årig periode skal have brugt pengene til at investere i en eller anden form for aktiv erhvervsvirksomhed, så kan man nu bare spise marcipanbrød for pengene, eller hvad man vil finde ud af at bruge midlerne til. Det er altså dér, man begynder at knytte et fradrag

til, at man faktisk godt kan bruge dem til privat forbrug. Hvis man vil bruge dem til investering, er venstres forslag fuldstændig overflødig, for så har vi i forvejen en bedre regel i investeringsfondsloven, der dels giver en længere forbrugsmulighedsperiode, altså anvendelsesperiode for pengene, dels ikke i de fleste tilfælde kræver en så stor binding, som tilfældet er her.

Hvor mange mennesker der i givet fald vil benytte ordningen, er det selvfølgelig svært at gisne om, men vi kan bare se: hvad er det for en gruppe, som vil kunne gøre brug af ordningen? Det er for det første den gruppe, der er selvstændigt erhvervsdrivende, som altså her skal have et skatteprivilegium, som de, der ikke er selvstændigt erhvervsdrivende, ikke har. For det andet er det mennesker, der ikke agter i særlig grad at investere i erhvervsvirksomhed, for så vil de bruge investeringsfondsloven.

For det tredje er det mennesker, der derudover skal opfylde den betingelse, at de har en ret rigelig og ganske god likviditet, og det vil typisk sige, at det er virksomheder, der er mere fortidsrettede end fremskridtsrettede, som er ved at afvikle, og som derfor har fået en god likviditet, og som er på vej til at komme på kirkegården. Det er forretningsfolk med den slags virksomheder, som her skal gives en særbegunstigelse. Bevares, i fremskridtspartiet under vi alle at få indkomstkattefordele og også disse mennesker, men vi må bare se i øjnene, at da forslaget ikke medfører, at der bliver en øre yderligere til rådighed for indkomstkattetilfælde, fordi det ikke tager fat i de offentlige udgifter, så er situationen altså den, at den lettelse, der skal gives denne persongruppe, skal kræves ind i merskatter hos en anden persongruppe. Det føler vi os bestemt ikke særlig fristede af til at sige, at det må vi virkelig gå ind for og anbefale.

Venstre har forsynet forslaget med en tillokkende etikette, idet man kalder det konjunkturudligningsfonds, men det er der ikke tale om. Det, der er tale om, er, at den gruppe, som jeg har beskrevet, altså folk, der er på vej ud af erhvervslivet, vil få en løbende, rullende skattecredit. De hensætter 25 pct. om året, og det kan de gøre i de første 5-6 år, og så har de altså opnået, uanset om deres indtægter er stigende eller faldende eller konstante eller svingende, eller hvad de er, at

[Glistrup]

de kan udskyde beskatningen i 5-6 år i første omgang. Derefter hæver de af de penge, de har indsat for 5-6 år siden, og så har de den rullende skattefordel. Det er altså at give denne ganske bestemte særgruppe, som der ikke er nogen særlig samfundsøkonomisk grund til at begunstige fremfor så mange andre grupper, en fordel.

Bevares, noget stort, revolutionerende forslag er det ikke, men hvis man begynder realistisk at finde ud af, hvad det indeholder, er det altså ikke så godt, som etiketten kunne friste én til at tro, når man kun læser den. Derfor er der altså meget, der må pege i retning af, at i en tid, hvor Danmark og den danske stats finanser er kommet i en så grusom stilling, som fremgår af finansloven og de forskellige statslånslove, er det ikke lige her, vi skal bruge de millioner, vi har til skattelettelser, hvis vi overhovedet kan finde dem frem. Da man simpelt hen må have sammenhæng og man ikke kan bruge de samme penge til skattelettelser flere gange, finder vi ikke, at dette er det mest presserende sted at anvende midlerne til skattelettelser, og derfor vil vi gå imod forslaget.

Rahbæk Møller (SF):

Jeg vil starte med en enkelt positiv bemærkning om forslaget. Det er fornuftigt, at de midler, der henlægges til en konjunkturudligningsfond, skal bindes 100 pct. i modsætning til, hvad der gælder for henlæggelse til investeringsfond, hvor det kun er 50 pct., der skal bindes. Det turde være velkendt, at det fænomen, at skattebesparelsen er større end opsparingen, så man får en likviditetsforbedring ved henlæggelse til investeringsfond, har ført til mange usunde dispositioner. Men det er desværre også det eneste positive, jeg kan sige om dette forslag.

Selve navnet er misvisende. Der er intet i forslaget, der sikrer, at de foreslåede regler kunne blive brugt til udjævning af konjunkturer. Tværtimod vil velkonsoliderede virksomheder kunne udnytte reglerne til en skatenedsættelse, som for de første 5 års vedkommende er permanent. Skattelovgivningen er i forvejen befængt med fradragsregler, og det, der er behov for, er forenklinger og ikke nye særregler. Socialistisk folkeparti kan derfor ikke medvirke til dette forslags gennemførelse.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er vist tredje gang, dette forslag fremsættes af venstre, og det har jo haft en nok så ejendommelig skæbne. Første gang blev det vist imødegået af de fleste ordførere, næste gang var de fleste ordførere ret velvillige. Jeg lovede ved anden behandling, at jeg da gerne ville se på det i udvalget, og det vil jeg love at gøre igen, for spørgsmålet er, som det har været antydnet fra flere sider, om det er den rigtige måde at støtte erhvervslivet på, om vi ikke kan finde en bedre måde. Sådan omtrent sagde jeg ved anden behandling af forslaget, og det vil jeg gøre igen.

Bollmann (CD):

Hensigten med forslaget, at give erhvervslivet mulighed for at udjævne indkomsterne mellem gode og mindre gode år, har vi fra CDs side stor sympati for. Vi synes også, at tidspunktet er godt valgt. I en tid, hvor der fra næsten alle sider i samfundet er en erkendelse af, at erhvervslivets vilkår må og skal forbedres, finder jeg det foreliggende forslag udmærket egnet som udgangspunkt for en drøftelse af problemet.

Jeg skal ikke ved denne lejlighed komme ind på de enkelte dele af forslaget, men blot konstatere, at vi jo, som andre har været inde på det, har behandlet lignende forslag for nogle år siden, og så i øvrigt gentage, at vi ser meget positivt på forslaget.

Flygaard (DR):

Når jeg ser på det foreliggende forslag til lov om konjunkturudligningsfonds, har jeg hæftet mig ved forslagets § 8, hvor man taler om, at henlæggelse til konjunkturudligningsfond ikke kan foretages, såfremt den skattepligtige samtidig foretager henlæggelse til investeringsfond. Med udgangspunkt i den betragtning har vi lidt svært ved at se, hvilket formål lovforslaget skal tjene. Vi mener, at de investeringstiltag, man vil have, og den konjunkturudligning, man påberåber sig, vil man i vidt omfang kunne opnå via loven om henlæggelse til investeringsfonds. Vi vil da gerne være med til at se på forslaget i udvalget, men vi mener faktisk ikke, at man opnår så forfærdelig meget med det foreliggende lovforslag.

Anders Poulsen (V):

[Anders Poulsen]

Jeg vil først gerne motivere, hvorfor vi har genfremsat dette forslag fra venstres side, og jeg vil derefter komme med nogle enkelte bemærkninger til ordførerne for de øvrige partier.

Forslaget tilsigter at give valgfrihed for erhvervsvirksomhederne imellem henlæggelse til investeringsfond og henlæggelse til konjunkturudligningsfond. Henlæggelse til konjunkturudligningsfond fratrækkes, som det fremgår af forslaget, i henlæggelsesåret og beskattes i det år, hvor beløbet hæves.

Denne valgfrihed har stor betydning for mange erhvervsvirksomheder. Det er naturligvis først og fremmest for personligt ejede virksomheder med stærkt svingende indtjening. Sådanne virksomheder rammes nemlig ofte hårdt af skatteskalaens progressive udformning. Hvis disse erhvervsvirksomheder, jeg her nævner, samtidig har gennemført de nødvendige investeringer, hvis situationen er den, at de afskrivningsberettigede aktiver, de anskaffer i disse virksomheder, repræsenterer en beskednen anskaffelsesværdi, når man måler denne i forhold til virksomhedernes omsætning, eller hvis disse virksomheder lige har gennemført et større investeringsprogram, som viser sig at kunne klare produktionen flere år frem i tiden, så har disse virksomheder ingen indkomstudjævnende mulighed ved henlæggelse til investeringsfond, og i sådanne tilfælde virker den progressive skatteskala direkte urimelig, når der vel at mærke er tale om en svingende erhvervsindtjening. Det er på dette grundlag, at vi mener, at konjunkturudligningsfonds bør gennemføres.

Det er klart, at det primært er den risiko-betonede produktion, ofte i mindre virksomheder, der her er tale om. Det vil sige den produktion, vi i dagens risiko-betonede situation slet ikke kan undvære, og som vi i virkeligheden må sige at vi bør anstrenge os meget for at tilgodese på både den ene, den anden og den tredje måde. Dette forslag om henlæggelse til konjunkturudligningsfonds er en af de måder, vi i venstre mener at det bør gøres på.

Jeg vil også minde om, at forslaget har en ikke uvæsentlig opsparingsfremmende effekt.

Skatteministeren sagde i sit indlæg, at der i forvejen er gode udjævningsmuligheder for indtjeningen i erhvervslivet. Det er der for visse erhvervsvirksomheder, men der er det

ikke for den type af virksomheder, der står i den situation, jeg her har beskrevet. For dem er der ikke gode udjævningsmuligheder. Det må være åbenbart også for skatteministeren, at en stærkt svingende erhvervsindtjening bliver urimeligt placeret i forhold til vores skatteskala, når det drejer sig om personligt ejede virksomheder.

Ministeren var også inde på, at henlæggelse til disse konjunkturudligningsfonds ikke skal anvendes til noget bestemt formål. Det er da rigtigt. Vi har udformet henlæggelsesmuligheden netop på den måde, at der skal være valgfrihed. Vi har i øvrigt udformet forslaget sådan, at det henlagte beløb er bundet i 6 måneder, altså i lidt længere tid, end der er tale om for investeringsfondshenlæggelser.

Jeg vil godt pege på, at ordningen har en absolut opsparingsfremmende effekt, og det er noget meget væsentligt i dagens Danmark.

Ministeren nævnte til slut i sit indlæg, at der ikke er grund til at gennemføre det fremsatte forslag. Jo, jeg synes faktisk, at der er grund til at gennemføre det. Det er rigtigt, som hr. Bernhard Baunsgaard var inde på, at dette er en genfremsættelse – det er vist tredje gang, det bliver fremsat – men grundene til at fremsætte forslaget og til at gennemføre forslaget er mere tungtvejende, mere alvorlige, end de vel nogen sinde tidligere har været. Netop den krise, vi har i erhvervslivet i dag, netop krisen omkring den risikobetonede produktion, netop krisen, som er særdeles alvorlig for mindre, personligt ejede virksomheder i dette samfund, gør, at tiden nu er inde til at tage dette forslag alvorligt og til at gennemføre det.

Hr. Glistrup var inde på, at en gennemførelse af dette forslag blot medførte yderligere løvefødder og gesvejsninger på systemet. Disse løvefødder og gesvejsninger er nu til at overse, vil jeg godt sige. Der er ikke de store problemer fortolkningsmæssigt osv. forbundet med gennemførelse af dette. Man giver denne flere gange omtalte valgfrihed, som vi opfatter som noget væsentligt.

Hr. Glistrup nævner også, at der ikke er mulighed for, selv om man gennemfører dette forslag, at fratrage en øre mere i skat. Det er direkte forkert. Jo, der er for en lang række virksomheder mulighed for at fratrage mere, nemlig i de år, hvor der er en stor indtjening og altså den indkomstudjævnende mulighed er til stede. Det bevirker, at netop

[Anders Poulsen]

de virksomheder, der har gennemført disse investeringsplaner, som jeg taler om – som altså ikke har noget incitament til at anvende investeringsfondshenlæggelse – får en mulighed for at spare i skat. De falder ikke ind under den urimelige progressive virkning i de år, hvor deres indtjening går op og bliver meget høj. Derfor er der for disse virksomheder mulighed for at fratække mere i skat.

Hr. Glistrup nævner så, at det er en særbe-
gunstiggelse til enkelte. Det er jeg ikke enig i. Jeg mener, det er en rimelig ting at gennemføre netop for en de virksomheder, jeg nogle gange har påpeget.

Til slut vil jeg godt takke de ordførere, der har tilkendegivet en positiv holdning over for det fremsatte forslag, og jeg har det ønske, at vi under udvalgsarbejdet kan få flere af partierne til at se positivt på det fremsatte forslag. Jeg har faktisk også det ønske, at vi under udvalgsarbejdet kan få ministeren til at se positivt på forslaget, for jeg forstår egentlig ikke, at ministeren kan afvise et sådant forslag netop i den krisesituation, vi har i erhvervslivet, og hvor vi jo ved, at regeringens andre ministre, efter hvad de siger, intet arbejder på at løse nogle af de problemer, der er knyttet til produktionen. Derfor finder jeg det overordentlig mærkeligt, at ministeren afviser et forslag som dette.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det var bare ordføreren for forslagsstillerne, der flere gange kom med en bemærkning, nemlig at den urimelige progression var grunden til, at man fremsatte forslaget, sådan at folk ikke blev beskattet ind i den urimelige progression. Hvis progressionen er urimelig, er den så ikke også urimelig for lønmodtagere?

Anders Poulsen (V):

Den urimelige progression skal naturligvis ses i forhold til netop de virksomheder, det pågældende forslag retter sig imod, altså virksomheder, der har en stærkt svingende erhvervsindtjening, hvor de det ene år måske befinder sig betydeligt under grænsen for laveste trin på skatteskalaen og måske det næste år svinger op og befinder sig på det øverste trin af den progressive skatteskala.

488 Ft

For disse virksomheder vil progressionen virke urimelig, og dér er den også urimelig. Naturligvis er den ikke urimelig for en erhvervsvirksomhed, der eksempelvis konstant ligger på mellemste skatteskalatrin, og det er egentlig situationen, når vi sammenligner med lønmodtagergruppen, der har en langt mere konstant indtjening end disse virksomheder med den svingende indtjening; og det er naturligvis i forhold til de virksomheder, vi her behandler, progressionen er urimelig.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg forstår det stadig væk ikke. Hvad så med en lønmodtager, der det ene år har en god indtægt og derved når op på øverste trin og bliver beskattet dér og det næste år bliver arbejdsløs og kun bliver beskattet på det laveste trin og så det tredje år kommer op på det øverste trin igen, fordi han får arbejde? Er progressionen rimelig eller urimelig for ham?

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Jeg vil gerne spørge hr. Anders Poulsen, om hans eget forslag da ikke går ud på, at de, der konstant og hele tiden ligger oppe i den øverste progressionsgruppe, og det er først og fremmest de mennesker, der må antages at have den fornødne likviditet til at kunne udnytte forslaget, simpelt hen kan få udskudt deres skatter 5 år med de vældige rentefordele, der er knyttet dertil, ved at de simpelt hen de første 5 år henlægger disse 25 pct. uden nogen som helst pligt til at investere og dermed skabe arbejdspladser. Er det ikke således, at dette forslag i sin realitet intet som helst har at gøre med konjunkturudligning, men bare har noget at gøre med, at de, der er rige og har rigelig med likviditet, kan udskyde deres skat og få fordelene ud af det? Eller er der nogen undtagelsesbestemmelse for så vidt angår de mennesker, der konstant og hele tiden ligger i øverste progressionsgruppe?

(Kort bemærkning).

Anders Poulsen (V):

Jeg vil gerne sige til hr. Bernhard Baunsgaard, som anstiller sammenligning imellem

[Anders Poulsen]

en lønmodtager, der det ene år ligger på det øverste skatteskalatrin og det næste år falder ned på grund af arbejdsløshed og derefter igen bevæger sig op på tredje skalatrin, at umiddelbart vil det nok for denne person forekomme urimeligt, men der er dog den forskel, at for en erhvervsvirksomhed er det yderst sjældent relevant at betragte indtjeningen afgrænset alene til denne 1-årige periode, denne 12 måneders afgrænsning. Der vil være investeringer, som først kaster noget af sig på et senere tidspunkt. Der er altså nogle mere flydende indtægtserhvervsgrænser i erhvervslivet, end der er for den pågældende skatteyder, men jeg er enig i, at skatteskalaen nok også forekommer urimelig for den skatteyder, hr. Bernhard Baunsgaard nævner.

Hr. Glistrup er inde på spørgsmålet, om det forslag, der er tale om her, i en del tilfælde ikke blot bevirker en udskydelse af skattebetalingen. Jo, det har hr. Glistrup ret i. For enkelte erhvervsvirksomheder, der vil anvende denne ordning, vil der være tale om en udskydelse af skattebetalingen. Det vil der. Som modvægt til dette vil jeg naturligvis nævne det heldige, det positive i, at den opsparring af disse penge, der finder sted, altså ikke går ud i forbrug. Den skatteyder, der kan gøre det på denne måde, ville vel omsette sine penge i forbrug. Han ville efter al sandsynlighed ikke investere, havde ikke noget behov for det, ville ikke sætte hen til investeringsfond. Men denne negative ting bør slet ikke overskygge det positive element heri, netop muligheden for at indkomstjævne for de virksomheder, jeg nævnte i mit første indlæg.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Ja, nu skal jeg nok lade være at bede om flere korte bemærkninger, for nu synes jeg, at det er ved at blive meget tvivlsomt, hvad det egentlig er, vi diskuterer.

Nu brugte hr. Anders Poulsen ordet »selskaber«. Her drejer det sig om selvstændige personer, ikke selskaber, for det er noget andet, de har jo ikke progressiv beskatning. Så det må vist være en slem fortalelse.

Jeg har ikke sagt, at det var skatteyderen, der kunne synes, at et eller andet var urimeligt, f. eks. progressionen. Nej, det var spørgsmålet om, hvad venstre synes. Jeg kan

forstå, at man heller ikke helt har klart, om det er urimeligt for en selvstændig, der har en svingende indtægt, og ikke for en lønmodtager, der har en svingende indtægt. Det må vistnok klares ved nærmere eftertanke.

Hr. Anders Poulsen talte også om, at det var af hensyn til investeringerne. Det må vist også være en fejltagelse, for det har vi jo investeringsfonds til. Det er jo ikke det, dette forslag drejer sig om.

Nu skal jeg give hr. Anders Poulsen tid til at tænke over, hvad der er spurgt om her, og ikke bede om ordet flere gange. Så bliver hr. Anders Poulsen også fri for at svare nu, for det lader til, at han kommer længere og længere væk fra sagen.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

I praksis er der næppe nogen som helst tvivl om, at de, der har økonomisk styrke til at klare de store likviditetskrav, som venstres forslag stiller, vil være mennesker, der konstant og hele tiden ligger oppe i den øverste progressionsgruppe. Og dér måtte hr. Anders Poulsen indrømme, at for dem har det kun en skatteudskydende effekt, ingen konjunkturudlignende effekt.

Hr. Anders Poulsen mente videre, at det i den givne samfundsmæssige situation er sundt at forøge opsparringen og indskuddene i banker, og det kan da godt være. Det kan vi føre en debat om ved anden lejlighed, det kan korte bemærkninger ikke rigtig klare. Men det er i hvert fald urimeligt at lave skattebegunstigelser for opsparring ved indskud på bankkonti for dem, der ligger på indtægter på 300.000–400.000 kr. og derover, for det er jo dem, dette kommer til gavn. Hvis de f. eks. har en skattepligtig indtægt på 2 mill. kr., får de 400.000 kr. i skattebegunstigelse ved opsparring, mens de, hvis de har en indtægt på 1 mill. kr., kun får 200.000 kr. Det er ikke en rimelig måde at lave en opsparringsbegunstigende skattelovgivning på, hvis det er det, vi har brug for.

Venstres forslag er, trods de gode hensigter, venstre sikkert har haft, særdeles uigennemtænkt, hvilket vil vise sig, hvis forslaget, som det er udformet, kommer til at fungere i virkelighedens verden.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

[Anden næstformand]

Og så får hr. Anders Poulsen den sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Anders Poulsen (V):

Hvis jeg i meningsudvekslingen med hr. Bernhard Baunsgaard har talt om selskaber, så er det naturligvis en fortalelse, fordi det her drejer sig om personligt ejede virksomheder.

Er det sidste skalatrin urimeligt eller ikke, spørger hr. Bernhard Baunsgaard. Derom vil jeg godt sige, at jeg mener, vi her i landet nu har et skattetryk, som gør, at øverste skalatrin må betegnes som urimeligt. Og jo mere urimeligt det er, jo højere dette skattetryk er, jo mere urimeligt vil det naturligvis også føles for personligt ejede virksomheder med svingende indtjening.

Jeg skulle også have talt om investeringer. Det har jeg nok også. Det, der er tale om ved det fremsatte forslag, er valgfrihed imellem at henlægge til investeringsfond og henlægge til konjunkturudligningsfond, så det er meget muligt, at jeg har været inde på en omtale af investeringsmulighederne for virksomhederne i dette forslag.

Må jeg til slut sige til hr. Glistrup, at det altså ikke er det opsparingsbegunstigende, der er hovedformålet med det forslag, der er fremsat her, og derfor er det ikke rigtigt af hr. Glistrup at fremstille det sådan. Hovedformålet med forslaget er at give de erhvervsvirksomheder, der her er tale om, mulighed for at indkomstudjævne. At følgen i visse tilfælde bliver en opsparingsbegunstigelse, er jeg enig i.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af:

Forslag til lov om skattemæssig tilbageførsel af underskud af aktieselskaber m.v.

[Af Anders Poulsen (V) m. fl.]

(Lovforslag nr. L 121. Fremsat 12/2 80).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg giver først ordet til hr. Anders Poulsen, der ønsker at gøre opmærksom på en fejl i lovforslaget.

Anders Poulsen (V):

Jeg vil gerne gøre en kort bemærkning om en fejl, der er i lovforslagets § 4, stk. 1, hvor der er henvist til lov nr. 143 af 2. maj 1967. Det bør retteligt være en henvisning til lov nr. 464 af 13. september 1978.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Hr. Anders Poulsen har jo ved tidligere lejligheder været tilbøjelig til at kritisere skatte- og afgiftsministeren for at sjuske. Nu håber jeg ikke, at dette er en sjuskefejl.

Det foreliggende forslag går ud på, at aktieselskaber og andre erhvervsdrivende selskaber, som i et givet skatteår har haft et skattemæssigt overskud, men som af en eller anden grund har haft et underskud i det følgende skatteår, kan få en kontant tilbagebetaling af skatter, der er betalt i det foregående skatteår.

Ja, det kan man jo så mene om, hvad man vil. Men hvorfor skal det nu absolut være skattesystemet, der skal belastes med noget sådant? Hvorfor kunne man ikke lige så godt sige rent ud, at hvis man har et underskud, så kan man gå til den offentlige kasse og få et tilskud til at dække dette underskud? Så kunne vi da ligesom få lidt bedre oversigt over, hvad det er, vi egentlig yder i bidrag for at holde liv i erhvervsvirksomhederne.

Hr. Anders Poulsen og hans parti har en tilbøjelighed til at ville lægge røgslør hen over kendsgerningerne og ikke kalde sådan noget som det, man her foreslår, for et egentligt tilskud. Men sådan forekommer det mig nu i realiteten at være.